

**SUPER
HEROIS**

de **ROBERTO SANTIAGO**

LES PRINCESSES REBELS

EL MISTERI DELS NINGES DE LA MITJA LLUNA

Estrella Polar

Escrit amb Patricia García-Rojo
Il·lustrat per Lourdes Navarro

LES PRINCESES REBELS

EL MISTERI DELS NINGES DE LA MITJA LLUNA

ROBERTO SANTIAGO
& PATRICIA GARCÍA-ROJO

Il·lustrat per Lourdes Navarro

Estrella Polar

Estrella Polar

Títol original: *Las Princesas Rebeldes. El misterio de los ninjas de la Media Luna*

© del text: Roberto Santiago, 2022

© de les il·lustracions: Lourdes Navarro, 2022

© de la traducció: Núria Artigas i Bellsollell, 2022

© Edicions 62, S. A., Estrella Polar, 2022

Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

Primera edició: setembre del 2022

ISBN: 978-84-1389-336-5

Dipòsit legal: B. 12.679-2022

Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Em dic Alma.

Alma Florència Ifigènia Tatiana Rosalinda de Roca-Vientos.

Tinc onze anys i soc la princesa hereva del tron d'Espanya.

Però això no és el més important, ara.

El més important és que duc un nadó segrestat entre els braços.

I no és un nadó qualsevol.

És la Keiko, la filla dels emperadors del Japó. L'hereva al tron de crisantem.

La primera dona que serà emperadriu del país nipó.

Estem a mitja batalla.

Una batalla al peu del mont Fuji.

Una batalla molt desigual de ninges contra samurais.

A una banda, lluiten més de deu mil samurais dirigits per l'Hitachi, l'emperador del Japó.

Deu mil guerrers que han decidit desempolsar les armadures llegendàries dels seus avantpassats.

Deu mil guerrers que han abraçat el *bushido*, la llei dels samurais.

Deu mil guerrers que estan disposats a entregar-se a la mort per defensar els seus ideals.

També lluiten perquè volen recuperar el nadó que porto als braços.

A l'altra banda, tres-cents ninges comandats pel vell general Yorimato.

Tres-cents ombres sortides del no-res, educades en l'art del *ninjutsu*.

Tres-cents experts a atacar per sorpresa, a robar secrets, a fer lliscar els ganivets enmig de la nit.

Lluiten per enderrocar la monarquia japonesa.

I estan disposats a tot per aconseguir-ho.

Ho sé perquè jo soc una d'aquestes ombres.

Jo també porto posat el vestit negre dels ninges.

Soc una princesa europea d'onze anys.

I al mateix temps... una ninja japonesa!

—Surt d'aquí! —m'adverteix en Yorimato, el general ninja—. En són molts més, la batalla està perduda!

Està lluitant contra un samurai gegantí.

Però no el puc obeir.

Tant hi fa que només en siguem tres-cents contra deu mil.

Tant hi fa que pel damunt dels caps ens sobrevolin els helicòpters de l'exèrcit de l'emperador.

Tant hi fa que les catanes dels ninges i els samurais omplin la matinada de crits.

He de seguir corrent.

No em puc aturar.

Ara no.

He de trobar el samurai de l'armadura daurada.

És fonamental.

Diuen que soc molt tossuda.

Doncs bé, aquest és un bon moment per demostrar-ho.

No em fan gens de por les espases ni els cops.

Bé, una mica sí.

Però el que em fa més por és l'odi a les mirades dels homes que lluiten.

Corro desesperadament.

M'ajupo per esquivar el tall d'una catana.

Salto pel damunt de dos samurais que lluiten espasa contra espasa.

Passo entre les cames d'un ninja enorme.

Empenyo un samurai que està a punt de colpejar per l'esquena un enemic.

I, finalment, localitzo el samurai que busco.

Està envoltat de dotzenes de guerrers sanguinaris.

Estrenyo la Keiko amb força.

Ella també sembla que l'hagi reconegut.

La mirada del samurai es clava en el nadó.

Als seus ulls s'hi reconeix el temor.

I també l'amor.

Obre la boca, està a punt d'exclamar alguna cosa, potser de donar una ordre definitiva.

Però no pot dir res.

En aquell moment... la terra comença a tremolar-li sota els peus.

Què passa?

És... a veure, és...

—Un terratrèmol! —crida un ninja.

—El volcà! —crida un altre.

El terror s'apodera de tots els presents.

Les tripes del mont Fuji rugeixen.

El volcà més famós del Japó ha decidit entrar en erupció en aquest precís moment!

De la seva boca nevada s'escapa una gruixuda columna de fum negre.

I també de foc.

Explosions de lava ardent.

El volcà vessa com si la fi del món hagués arribat.

Els rius de magma travessen tot el que troben al seu pas.

Es dirigeixen cap a nosaltres.

Van directes al camp de batalla.

Si no deixen de barallar-se i fugen, moriran tots atrapats per la lava.

Els deu mil samurais i els tres-cents ninges, i potser també moltes més persones.

Però l'ànsia per lluitar és superior a tot.

—NO DEIXEU CAP NINJA VIU! —clama l'Hitachi, que ha tornat al fragor de la batalla—. PER LA PRINCESA KEIKO!

—PELS NINGES DE LA MITJA LLUNA! —respon en Yori-mato—. PEL JAPÓ!

El general que dirigeix els ninges arriba al davant del samurai de l'armadura daurada.

He d'impedir que continuïn amb aquesta bogeria.

Aquells dos homes, l'emperador i el general, s'ataquen l'un a l'altre sense pietat.

Semblen aliens als moviments de la terra, a la lava i a tota la resta.

Estan obsessionats a vèncer l'enemic.

—Pareu d'una vegada! —crido.

Però no m'escolten.

Només senten la seva fúria interna.

Llavors, la Keiko, que no deixa de plorar, fa un bram.

Sembla que aquell so arriba al cor del samurai.

Es gira i mira el nadó que porto als braços.

—KEIKO! —crida.

El general Yorimato aprofita la seva distracció.

Apunta la llança cap al pit del samurai i ataca amb totes les seves forces.

—NOOOOOO! —crido, desesperada.

La punta de la llança està a punt de travessar el pit de l'emperador.

El terra torna a tremolar amb força.

I una llum daurada ens envolta i m'encega.

No puc veure res en aquella claror intensa.

No puc sentir res.

De sobte, un terrabastall em fa tremolar.

Aixeco la vista.

Els helicòpters de l'exèrcit comencen a caure del cel abatuts per una força invisible.

